நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை, முதல் பிரிவு இவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, "இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படவேண்டும்" என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(vii) தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 20/1968).

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) மசோதாவினை* ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்" என முன்மொழிகின்றேன்.

உள்ளூரில் உள்ள கோவில்கள் குறித்து ஏற்படும் சிக்கல்களில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக அவ்வூர்களிலேயே நிறுவன அமைப்பு ஒன்றை உருவாக்குவதற்காகவும் திறமை, சிக்கனம், திருத்தமுடைமை, விரைவுடைமை முதலியவற்றின் ஆக்கங் கருதியும் தமிழ்நாடு 1926-ம் ஆண்டு இந்து சமயக் கட்டளைகள் சட்டத்தின் கீழ், "கோயிற் குழுக்கள்" (தமிழ்நாடு சட்டம் 2/1927) நிறுவப்பட்டன. இந்து சமயக் கட்டளைகள் வாரியத்தின் மேற்பார்வையில் இவை இயங்கி வந்தன. இக்கோவிற் குழுக்களின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தவோ பிழைபட அவை இயங்கும்போது அவற்றைத் திருத்தவோ வாரியத்திற்கு அதிகாரமளிக்கிற திட்டவட்டமான விதித்துறைகள் எதுவும் அச்சட்டத்தில் இல்லை. ஊதியம் பெறாத மதிப்பியல் உறுப்பினர்களே "கோயிற்குழுக்களில்" இருந்தனர். இந்த கோயிற் குழுக்கள் சரிவர இயங்காததால் அவை கலைக்கப்பட்டு மாவட்டங்களிலே வசதியான இடங்களில், உதவி ஆணையர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். தமது அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ள கோயில்களை எளிதில் கண்காணிப்பதற்கேற்ற இடங்களில் இவ்வுதவி ஆணையர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். 1926-ம் ஆண்டு இந்து சமயக் கட்டளைகள் சட்டம் தமிழ்நாடு 1951-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய—அறக் கட்டளைகள் சட்டத்தினால் (தமிழ்நாடு சட்டம் 19/1951) ரத்து செய்யப்பட்டது. அச் சட்டத்தின்படி இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் (நிர்வாக) துறை, மாநிலப் பணியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன்படி, வட்டாரக் குழுக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அந்தந்த உதவி ஆணையர்கள் வட்டாரக் குழுவின் தலைவராக்கப்பட்டனர். தமிழ்நாடு 1951-ம ஆண்டு 19-வது சட்டத்தை ரத்து செய்த தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு இந்து சமய—அறக்கட்டளைகள் சட்டத்திலும் (தமிழ்நாடு சட்டம் 22/1959) இவ்வட்டாரக் குழுக்கள் தொடர்ந்து நீடிக்கப்பட்டன. 1959-ம் ஆண்டு 22-வது சட்டத்தின்கீழ், சம்பந்தப்பட்ட உதவி ஆணையாளர் வட்டாரக் குழுவின் செயலாளராக்கப்பட்டுள்ளார். வட்டாரக் குழுவின் விவாதங்களில் பங்குகொள்ள அவருக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் குழுக் கூட்டத்தில் வாக்களிக்கும் உரிமை அவருக்கு இல்லை.

வட்டாரக் குழுக்களின் பணி ஆறுதல் அளிப்பதாக இல்லை என்றும், அவற்றினால் பயன் எதுமில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அரசாங்கம இதை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்தது. வட்டாரக் குழுக்கள் எந்த நோக்கங்களுக்காக அமைக்கப்பட்டனவோ அவற்றை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டன என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. எனவே, வட்டாரக் குழுக்களை நீக்கி விடவேண்டும் என்றும், அவை தற்போது செலுத்தி வருகிற அதிகாரங்கள்

---

* 1968 ஆகஸ்ட் 6-ம தேதியிட்ட தமிழகச் சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1968 ஆகஸ்ட் 26] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உதவி ஆணையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கிணங்க, மேற்படி சட்டத்தைத் தக்கவாறு திருத்தும் கருத்தும் உள்ளது. இச்சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்யவும் இத்தருணம் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும். இம் மசோதாவின் முக்கிய விதித் துறைகளைச் சுருக்கமாக ஈண்டு குறிப்பிட நான் விழைகிறேன்.

தற்போதுள்ள 24 (1) பிரிவின்கீழ், ஒரு சமய நிறுவனத்திற்குள் அல்லது வழிபாட்டு இடம் முதலியவற்றிற்குள் நுழைய ஓர் அதிகாரிக்கு அதிகாரமளிக்க, துணை ஆணையாளருக்கோ அல்லது உதவி ஆணையாளருக்கோ அதிகாரம் கிடையாது. ஆணையாளருக்கும் வட்டாரக் குழு உறுப்பினர்களுக்குந்தான் அந்த அதிகாரம் உண்டு. இந்து சமய—அறக் கட்டளைகள் (ஆட்சி) துறையின் ஆளுகையின் கீழ் தற்போது 9,756 சமய நிறுவனங்கள் உள்ளன. ஒரு சமய நிறுவனத்தை உடனடியாகப் பார்வையிடுவது அவசியம் என்று கருதப்படும்போது, துணை ஆணையாளருக்கோ அல்லது உதவி ஆணையாளருக்கோ அந்தச் சமய நிறுவனத்தை உரிய காலத்தில் பார்வையிடுவது இயலாமற் போகலாம். எனவே, அவ்வாறு ஓர் அலுவலர் நுழைவதற்கு துணை ஆணையரும் உதவி ஆணையரும் ஆணை பிறப்பிக்கும் வகையில் அதிகாரமளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து அவசியமான திருத்தங்கள் இம்மசோதாவின் 9-வது பகுதியில் அடங்கியுள்ளன.

26 (1) பிரிவு, அறங்காவலர்களின் தகவின்மைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. மாநில அல்லது மத்திய அரசாங்கங்களின் அல்லது உள்ளாட்சி மன்றத்தின் பணியிலிருந்து தள்ளப்பட்ட அல்லது வேலையிலிருந்து அகற்றப்பட்டவர்கள் சமய நிறுவனங்களின் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படக்கூடாதென வகை செய்வதற்கான விதித்துறை ஒன்று இருக்க வேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. இச் சட்டத்தின் 26 (1) பிரிவில் இம்மசோதாவின் 11-வது பகுதி ஏற்ற முறையில் திருத்தம் செய்கிறது.

47 (3) பிரிவின்படி, குலமுறையாக வராத அறங்காவலர் ஒருவரின் பதவிக் காலம் 5 ஆண்டுகளாகும். இப் பதவிக்காலம் மிக நீண்டதெனக் கருதப்படுகிறது. எனவே, கோவில் நிர்வாகத்தைச் சீரிய முறையில் மேம்படுத்த இந்த அறங்காவலரின் பதவிக் காலத்தை மூன்றாண்டுகளாக வரையறுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தற்போதுள்ள அறங்காவலர்கள், அவர்களின் முழுப் பதவிக்காலமாக 5 ஆண்டுகளுக்கும் தொடர்ந்து நீடிப்பர். இது குறித்து, இம்மசோதாவின் 19-வது பகுதியில் அவசியமான திருத்தம் அடங்கியுள்ளது.

பரம்பரை அறங்காவலர் அல்லது அறங்காவலர்கள் இல்லாத சமய நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில் அறங்காவலர்களை நியமிப்பதற்கு ஆணையருக்குள்ள அதிகாரங்களைப் போன்றே தற்போதைய 49 (1) பிரிவு வட்டாரக் குழுவிற்கும் அதிகாரம் அளிக்கிறது. பரம்பரை அறங்காவலர் அல்லது அறங்காவலர்கள் உள்ள சமய நிறுவனங்களைப் பொறுத்த வரையில் 47 (2) பிரிவின்கீழ் ஆணையருக்குள்ள அதிகாரங்களுக்கு நிகராக வட்டாரக் குழுவிற்கு, பரம்பரையாக வராத அறங்காவலர்களை நியமிக்க அதிகாரம் இல்லை. தமிழ்நாடு 1951-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டத்தின்படி, பரம்பரை அறங்காவலர் அல்லது அறங்காவலர்களை உடைய நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் கூட அறங்காவலர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் வட்டாரக் குழுவிற்கிருந்தது. இப்போது வட்டாரக் குழுக்களைக் கலைத்துவிடக் கருதியுள்ளதால், பரம்பரை அறங்காவலர் அல்லது அறங்காவலர்கள் உள்ள சமய நிறுவனங்களிலும், பரம்பரையல்லாத அறங்காவலர்களை நியமிப்பதற்கு, 47 (2) பிரிவின்கீழ் ஆணையருக்குள்ள அதே அதிகாரங்களை உதவி ஆணையரும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. அவ்வண்ணமே 49-வது பிரிவைத் தக்கவாறு திருத்த வேண்டுமெனக் கருதப்படுகிறது. இம்மசோதாவின் 20-வது பகுதி இதற்கு வகை செய்கிறது.

53-வது பிரிவு அறங்காவலர்களைச் சிறிது காலம் பணியிலிருந்து தள்ளி வைப்பது, நீக்குவது அல்லது விலக்குவது பற்றிய அதிகாரத்தை விவரிக்கிறது. அறங்காவலர்கள், நன்கொடை, தணிக்கைக் கட்டணம் முதலிய வற்றைச் செலுத்தத் தவறுவது காரணமாக, அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கவேண்டிய நிலுவைத் தொகைகள் பெருமளவில் உள்ளன. அத்தகைய நன்கொடைகளையும், தணிக்கைக் கட்டணங்களையும் நிலவரிப் பாக்கியைப் போலவே அறங்காவலர்களிடமிருந்து வசூலிப்பதற்கு 94-வது பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. என்றாலும், நிர்வாகத்தை மேலும் திறமையாக நடத்தும் பொருட்டும் உரிய காலத்திற்குள் அத்தகைய நிலுவைத் தொகைகள் செலுத்தப்படுவதற்கு வசதியாயிருக்கும் முறையிலும் நன்கொடையையும் தணிக்கைக் கட்டணத்தையும் அறங்காவலர்கள் வேண்டுமென்று கட்டத் தவறுவதைக் காரணமாகக் கொண்டு அவர்களை வேலையிலிருந்து தள்ளி வைக்கவேண்டும், நீக்க வேண்டும் அல்லது விலக்க வேண்டும் என்று கருதியுள்ளது. மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 53-வது பிரிவைத் தக்கவாறு திருத்துவதற்கு இம்மசோதாவின் 22-வது பகுதி வகை செய்கிறது.

இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகளைச் செயலுக்கு கொண்டு வருவதில் ஏற்படும் இடையூறு எதையேனும் நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் அச்சட்டத்தின் கீழ் ஆணைகள் பிறப்பிப்பதற்கான அதிகாரத்தை 122-வது பிரிவு வழங்குகிறது. மெஸர்ஸ் ஜலான் டிரேடிங் கம்பெனிக்கும் (Messrs. Jalan Trading Company) மில்மஜ்தூர் சபாவுக்கும் (Mill Mazdoor Sabha) (1967 இந்திய உச்ச நீதி மன்ற ஏடு 189) இடையே உள்ள வழக்கில் உச்ச நீதி மன்றம் "சட்டத்தின் விதித் துறைகளைத் திருத்தியமைப்பதன் வாயிலாக ஐயம் அல்லது இடையூறு அகற்றுவதற்கான அதிகாரம் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்கொப்பாகும். இதனை நிர்வாக அதிகாரி ஒருவருக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க இயலாது" என்று தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. இதற்கிணங்க, 122-வது பிரிவை எடுத்துவிடுவதெனக் கருதப்பட்டுள்ளது.

எல்லா வட்டாரக் குழுக்களும் கலைக்கப்பட வேண்டும்; இத் திருத்தச் சட்டம் செயலுக்கு வரத் தொடங்கும் நாள்முதல் வட்டாரக் குழுக்களின் உறுப்பினர்கள் பதவி இழப்பர் என்பதை இம்மசோதாவின் 36-வது பகுதி நன்கு தெளிவுபடுத்துகிறது.

இதுவரை இம் மசோதாவின் நோக்கங்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டேன். இம்மன்றத் தீர்மானத்தைப் பேரவை ஏற்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

* **திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வட்டாரக் குழுக்களைக் கலைப்பதற்காகக் கொண்டுவந்த திருத்தம் வரவேற்கக் கூடியது. பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களையுடையவர்களும், சாகுபடி செய்யாதவர்களும் இந்தக் குழுக்களில் இருந்துகொண்டு குழு அங்கத்தினர்களுடைய சொந்த நலத்திற்காக இருந்துவந்த காரணத்தினால் நிச்சயமாக அதைக் கலைப்பதற்கு அரசு ஏற்றுக்கொண்ட முடிவு வரவேற்கத் தக்கது. அந்த ஊழல் நிறைந்த இலாகாதான் இப்போது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அதனுடைய அதிகாரங்கள் முழுவதையும் உதவிக் கமிஷனரிடம் அளிப்பதன் மூலம் இன்னும் ஏராளமான சிக்கல்களும், சிரமங்களும் ஏற்படும். அமைச்சர்களும் அரசும் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். எந்த நோக்கத்திற்காகக் குழுவைக் கலைத்தோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறும்படிப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு தனி அதிகாரியின் கீழ் அதிகாரங்கள் செயல்படும்பொழுது அதற்கு ஒரு 'செக்' இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அதிகாரிகள் முறையாக, ஜனநாயக முறையில் செயல்பட முடியும். ஆகவே, அந்தக் கமிட்டி இருந்த இடத்திலே ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியை நிறுவ வேண்டும். உதவிக் கமிஷனரின் எல்லைக்குள் இருக்கிற சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் உட்பட ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியை நிறுவ வேண்டும். அப்படி அட்வைசரி கமிட்டிகளை

1968 ஆகஸ்ட் 26] [திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

ஏற்படுத்தினுல் இதன் லட்சியம் சரியான முறையில் உபயோககரமாக அமையும் என்பதை என்னுடைய ஆலோசனையாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டிரஸ்டிகளைப் பொறுத்த வரையில்,—மாயூரத்திலிருப்பவர்கள் திருநெல்வேலியில் டிரஸ்டிகளாக இருக்கிருர்கள்—ஆங்காங்குள்ளவர்களே டிரஸ்டிகளாக இருக்க வேண்டுமென்பதை அமல்படுத்த வேண்டும். இதன் காரணமாக இன்று அறநிலையப் பாதுகாப்பின்கீழ் இருக்கக்கூடிய சொத்துக்கள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படும், ஜனநாயக ரீதியில் நிர்வகிக்கப்படும். இதுவும் மிக முக்கியமான அவசியமான நடவடிக்கையாகும். அரசாங்கத்தின் நோக்கமும் நிறைவேறும். ஆட்சி மாறிவிட்டது, ஆட்சியின் கொள்கை மாறிவிட்டது, அமைச்சர்களின் மனப்போக்கு மாறிவிட்டது, ஆனுல் அதிகாரவர்க்கத்தின் அதிகாரவர்க்கத் தன்மை குறுக்கிடுகிறது என்பது கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுக்கால அனுபவம். அட்வைசரி கமிட்டிகளை அமைக்க வேண்டும் என்ற என் யோசனையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சர்க்காருடைய திருத்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன். ஏரியா கமிட்டி என்று சொல்லும்போது அதனுடைய உள் விவகாரம் பலருக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். இந்தக் கமிட்டிகளின் காட்டு தர்பார்களையெல்லாம் அனுபவித்திருந்தால்தான் சர்க்கார் செய்திருக்கக்கூடிய சட்டங்களின் அருமை தெரியும். என்னுடைய பகுதியிலும் அவை இருக்கின்றன. இதனுடைய நாடகங்களையெல்லாம் அறிந்தவன் என்ற முறையில்தான் கூறுகிறேன். ஏரியா கமிட்டி தங்களுக்கு வேண்டியவர்களையும், தங்கள் சொற்படி நடப்பவர்களையும் அங்கத்தினர்களாக வைத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்து வருகிருர்கள். இவர்கள் சொல்வதுதான் சட்டம். ஆண்டவன் கூட இருக்கிருரோ இல்லையோ, இவர்கள்தான் ஆண்டவனைப்போல் இருந்து வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த அமைச்சர்களை எவ்வளவு பாராட்டினுலும் தகும். இவர்கள் உயிரோடு இருக்கும் ஆண்டவர்கள் ஆவார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் நான் மாலை போடக் கூடத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனுல் சட்டசபைக்குள் மாலை போட முடியாது.

அடுத்தபடியாக, நண்பர் சொன்னதுபோல, அதிகாரங்களை அமல் நடத்தும்போது சில சிரமங்கள் ஏற்படலாம். முன்பு தங்களுக்கு வேண்டியவர்களாகப் பார்த்து கமிட்டி போட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் உண்மைக்கு நேர் விரோதமாக இருந்தவர்கள். முன்பெல்லாம் அப்படி நடந்தது அதிகாரிகளுக்கு வழி காட்டக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்று செய்திருக்கிருர்கள். டிரஸ்டிகளின் காலத்தை ஐந்தாண்டு இருக்கக் கூடாது என்பதாக மூன்ருண்டு என்று குறைத்திருக்கிருர்கள். இது பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு நபர் மூன்று ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து டிரஸ்டியாக இருந்தால் அடுத்த மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு அவர் இருக்கக் கூடாது. அப்புறம் வேண்டுமானுல் வரலாம். இப்படி ஒரு பதவிக் காலம் இருந்தவர் தொடர்ந்து அடுத்த பதவிக் காலம் வராதிருக்க சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். அப்போதுதான் தொடர்ந்து ஒருவரால் எந்தவிதமான தவறுதலையும் செய்ய முடியாது.

அதற்கடுத்தபடியாக, இதற்குச் சம்பந்தம் இல்லாதுபோனுலும் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத சம்பந்தமான நிறுவனங்களுக்கு கோடானுகோடி சொத்து இருக்கிறது. அதை எப்படியாவது இந்த நாட்டிற்குப் பயன்படக் கூடிய வழியில் செலவிட ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வது ஒரு மகத்தான காரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எம். முனுசாமி கௌண்டர் : அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்த மசோதாவின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. எல்லாவற்றையும் நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்தே காங்கிரஸ் அரசு ஏரியாக் கமிட்டிகளை நியமித்தது. முக்கியமாக ஜனநாயக ரீதியில் செயல்படுகிறபோது அதிகார வர்க்கத்தினிடத்தில் அதிகாரங்களைக் குவிய விடக் கூடாது என்றே செய்யப்பட்டது. அதிகாரிகளிடத்தில் எல்லா அதிகாரங்களையும் கொடுத்துவிட்டு ஜனங்களிடத்தில் எந்த விதமான பவரும் இல்லாமல் போய்விட்டால் எந்த நிலைமை இருக்கும் என்பதைப் பஞ்சாயத்தில் இருந்து அறிகிறோம். பஞ்சாயத்து சரியாக நடக்கவில்லை என்று பஞ்சாயத்தைக் கலைத்துவிட்டால் எந்த நிலை ஏற்படும் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். இதையெல்லாம் வைத்தே ஏரியாக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டன. யோக்கியமாக உள்ளவர்களை, எந்த எந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களை எந்த எந்தப் பகுதியில் நியமிக்கலாம் என்று பார்த்தே போடப்பட்டது. அவர்கள் ஒன்றும் செய்துவிடுவதற்கில்லை. அங்கங்கே உள்ள இன்ஸ்பெக்டர்கள் சிபார்சுபடியே நடக்கிறது. ஒருவருடைய விண்ணப்பத்தைத் தள்ளுவது என்றால் கூட காரணம் காட்ட வேண்டும். அவர்கள் ஹைகோர்ட் வரை போவதையும் பார்க்கிறோம். பட்ஜெட் என்றால் கூட ஏரியாக் கமிட்டியினர் அதிகாரிகள் அமைத்ததை அப்படியேதான் ஏற்கிறார்கள். இருந்தாலும் அதிகாரிகள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யாதிருப்பதற்கு இந்தக் கமிட்டிகள் ஓரளவு பயன்பட்டன. அதை எடுத்துவிடுகிறபோது அந்த இடத்தில் எப்படி அதிகாரிகளின் நடவடிக்கையை ஜனநாயக முறையில் கண்காணிப்பது என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். அடுத்து திரு நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னதுபோல 3 வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்பதை வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்றுகூட வைக்கலாம். புதிய புதிய அங்கத்தினர்கள் வருவதனால் பல நன்மைகள் ஏற்படக் கூடும். பலர் வேலைகளையும் தெரிந்துகொள்ள முடியும். தமிழகத்தில்தான் அதிகமான கோவில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை நல்ல முறையில் பரிபாலிப்பது நம் கடமை. ஆகவே, திரு நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஒரு நாண்-அபிஷியல் கமிட்டியாவது—சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக்கொண்டோ அல்லது அமைச்சர் அவர்கள் எப்படித் தீர்மானிக்கிறார்களோ அப்படி அமைப்பதுதான் நன்றாக இருக்கும். இல்லையென்றால் கோவில் நிர்வாகங்கள் சீரழிந்துவிடும். லஞ்ச ஊழல்கள் அதிகமாகிவிடும். அப்படி விடக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா மீது பேசுகின்றபோது பொதுவாக இந்த மசோதாவை ஒத்துக்கொண்டாலும் காங்கிரஸ்காரர்களால் நியமிக்கப்பட்ட ஏரியாக் கமிட்டிகளை எடுத்துவிட்டாலும் அதற்குப் பதிலாக ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியையாவது போட வேண்டும் என்றார்கள். ஆக, காங்கிரஸ் செய்ததைக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தாலும்கூட அதிகாரம் ஓரிடத்தில் குவியக் கூடாது என்பதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். அது மிக மிக அவசியம். அதற்கு உரிய வகையில் இந்த மசோதாவில் விதி முறைகளை வகுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு பதவிக் காலம் தர்மகர்த்தாவாக இருந்தவர்கள் அடுத்த பதவிக் காலத்திற்குத் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துவது, சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும் கூட ஒரு முறை இருந்தால் அடுத்த முறை இருக்கக் கூடாது என்கிற நிலையை வலியுறுத்தும். இந்த மனப்போக்கு நல்லதல்ல. ஜனநாயக முறையில் நல்லவிதமாகப் பணியாற்ற வகை செய்ய வேண்டும். அதிகாரங்களை ஓரிடத்தில் குவியவிடக்கூடாது என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மு.ப. 6–30

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த திருத்தச் சட்ட மசோதாவை வரவேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஞானசம்பந்தம் அவர்களும், நல்லசிவன் அவர்களும், அரைகுறையாக வரவேற்று ராமமூர்த்தி அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். இதை வரவேற்க

லாமா வேண்டாமா என்ற எண்ணத்தோடு திரு முனுசாமி அவர்கள் ஓரளவுக்கு அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மொத்த மாகப் பார்க்கிறபோது நல் ஆதரவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதற் காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குழு அமைக்கப்பட்ட பிறகு ஏற்பட்ட சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது, ஏற்பட்ட அனுபவங்களை பார்க்கிறபொழுது சில பல திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக, சில பல அனுபவங்கள் மூலம் சில பல புதிய முறைகள் வகுத்துத் தர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 1926-ஆம ஆண்டிலே இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இந்தக் குழுவை வைத்துப் பார்த்தார்கள். அதன் காரணமாகப் பல்வேறு சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. அதற்குப் பிறகு துணை ஆணையரை அந்தக் குழுவிற்குத் தலைவராக வைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு தலைவராக இல்லாமல் செய லாளராக ஆக்கிவிட்டு, அவர் கூட்டத்திலே கலந்துகொள்ளக்கூடிய உரிமையை அவருக்குத் தந்துவிட்டு, வாக்களிக்கக்கூடிய உரிமையைத் தராமல் இருந்தார்கள். 1926-ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலிருந்து 1959-ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் வரை பார்த்தால், சட்டம் இயற்றப்பட்ட நோக்கத்திற்காக எதுவும் நடைமுறையில் இல்லாதது தெரியவந்து அதன் காரணமாக அதை ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. நானும் ஏரியா கமிட்டியினுடைய நடவடிக்கை களை எல்லாம் பார்க்கிறபொழுது எப்பொழுது எப்பொழுது கூடியிருக்கிறார் கள், என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தாலும் கூட, டிரஸ்டிகள் நியமிப்பதற்குத்தான் போட்டி போட்டுக்கொண்டு முயற்சி செய்துவிட்டு டிரஸ்டிகள் போட்ட பிறகு எழுந்து போகின்ற அளவுக்கு நிலைமையும் பிறகு கூடாத நிலைமையும்தான் இருக்கிறது. இதிலே பல் வேறு பணிகள் கொடுக்கப்பட்டன. அதிலே ஒரு பணிதான் டிரஸ்டிகள் நியமிக்கின்ற பணி. அந்த ஒரு பணியை மட்டும் கவனித்துக்கொண்டும் அதற்காக சண்டை போட்டுக்கொண்டும் இருந்திருக்கிறதேயொழிய மற்றப் பணிகளைக் கவனிக்கவில்லை. ஆந்திராவிலே இந்து அறநிலைய இலாகா வினர் ஏரியாக் கமிட்டியை எடுத்துவிட்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்ன தாக எடுத்துவிட்டு, அந்த அதிகாரத்தை இந்த வகையிலே தந்திருக்கிறார் கள். அவர்கள் சொன்னபடி உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களைப் போட்டால் பதவியை துஷ்பிரயோகம் செய்வார்கள் என்றோ அல்லது நம்பிக்கை இல்லையென்றோ அல்ல. இங்கேயும் தமிழகத்திலே மூன்றே முக்கால் கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரதிநிதிகளாக 234 பேர்களை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே நாமும் அவநம்பிக்கை கொண்டால் நம்மை நாமே அவநம்பிக்கை கொள்வதாகத்தான் முடியும். ஆனால் செயல் முறையிலே பல கோளாறுகள் இருக்கின்றதன் காரணமாக இப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அதிலே தலையிட்டு வட்டாரக் குழு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால், அப்படி முடிவதில்லை. தகுதி யற்ற நிலைமைக்குக் காரணமான குற்றங்களைச் செய்வார்களானால் ஆணையர் மூலமாக இந்தச் சட்டத்தின்படி அவரை நீக்கலாம் என்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறோமே தவிர பணத்தை வாங்கவோ அவர்கள் எடுத்துள்ள சொத் துக்களையெல்லாம் கையகப்படுத்தவோ இடம் இல்லை. இந்தக் குழுவை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதற்குக் காரணம் செம்மைப் படுத்துவதற்காகத்தான். அதிகாரிகளிடம் அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் அதிகாரிகள் வரம்பு மீறிப் போவார்கள் என்பதும் அல்ல. இருபதாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் உள்ள வருமானம் உள்ள கோயில்களில் துணை ஆணையர் மூலமாக ஆணையர்தான் கவனிக்கிறார். 3 லட்சம், 8 லட்சம், 30 லட்சம், 40 லட்சம் என்ற அளவுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய பெரிய பெரிய கோயில் கள், திருச்செந்தூர், மதுரை, பழனி, அழகர்கோவில், இவையெல்லாம் வட்டாரக் குழு என்ற ஒன்று நியமிக்கப்படாமல் முறைப்படுத்தப்பட்டு ஆணை யர் மூலமாக நடைபெற்று வருகின்றன. தர்மகர்த்தாவாக இருப்ப வர்களுக்கும் கோயில் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்து இருக்கிறவர் களுக்கும் சொந்தம் இருக்கக் கூடாது, தர்மகர்த்தாவின் சொந்தக்காரர்கள் அல்லது வேண்டியவர்கள் பணியாளர்களாக இருக்கக் கூடாது. பெரிய கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில் துணை ஆணையர் அனுப்பி ஆணையர் அவர்களை நியமிக்கிறார். வட்டாரக் குழுவிற்குப் பதிலாக 20 ஆயிரம்

ரூபாய் வருமானத்திற்குக் குறைந்த கோயில்களிலும் துணை ஆணையரே அவர்களை நியமித்துக்கொள்ளலாம் என்று செய்கிறோம். இதிலே தவறு இருக்குமானால் ஆணையருக்கு அதைப் பற்றி விண்ணப்பித்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவற்றை இந்த அரசாங்கத்தின் மூலமும் முறைப்படி இலாகாவின் மூலமும் தெரிவிப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. அதன் மூலம், திரு நல்லசிவன் அவர்கள் கூறியபடி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தவறுகளை எழுப்பவும் அமைச்சரிடத்திலே சொல்லவும், யாராவது தவறு செய்வார்களானால் மற்ற கோயில்களைப் போன்று இவற்றிலும் நடவடிக்கை எடுக்க வழிவகை தேடப்படுகிறது. ஆந்திராவிலும் அப்படிப் பட்ட சூழ்நிலை இருந்து அங்கேயும் அந்தக் குழுவை எடுத்து செம்மைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே போன்று இங்கேயும் செம்மைப்படுத்தக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையிலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவற்றைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே விவாதிக்கின்ற முறையிலும் அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு அவ்வப்பொழுது அவர்கள் கொண்டுவருவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும். திரு ஞானசம்பந்தம் அவர்கள் வட்டாரக் குழுவிற்குப் பதிலாக ஆலோசனைக் குழுவாக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். மாநில அளவிலே இருக்கலாம் என்றும் அங்கங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் அதிலே உறுப்பினர்களாக இருக்கலாம் என்றும் சொன்னார்கள். வட்டாரக் குழுதான் ஸ்டாச்சுடரி கமிட்டியாக உரிமைகளோடு இருந்தது, மற்றக் குழுக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்கள் இல்லை, இந்தக் குழுவிற்குத்தான் அதிகாரங்கள் இருந்தன. அதன் காரணத்தால் தலையிட முடியாத நிலைமை இருந்தது. அதனால் ஏற்பட்ட சிக்கலைத்தான் இப்பொழுது நீக்க முயல்கிறோம். மாநில அளவிலே ஒரு குழு இருப்பதற்குப் பதிலாக அந்தந்த மாவட்டங்களிலே அங்கங்கே உள்ள நிலைமைகளைத் தெரிந்தவர்கள் அறிந்தவர்கள் இவர்கள் இருந்து ஒரு குழு அமைத்து அவ்வப்பொழுது கூடி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி மாநிலக் குழுவிற்கு அனுப்பலாம், அதற்குப் பிறகு அந்தக் குழு முடிவெடுக்கலாம். அதிலே சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தால் அவர்கள் கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுக்கவும், செம்மைப்படுத்தவும் முறைப்படி ஆலோசனைகள் கூறவும் வாய்ப்பு இருக்கும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 மணி நேரம் கூடி முடிவெடுப்பதன் மூலம் 9 ஆயிரத்து சில்லறை மாநில அளவிலே உள்ள விஷயங்களை தீர்த்துவிட முடியாது. ஆகவே மாவட்ட அளவிலே குழு ஏற்படுத்தலாம். குழு ஏற்படுத்தலாம் என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், மாநில அளவோடு இல்லாமல் மாவட்ட அளவிலேயும் இருந்தால்தான் அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகின்ற சங்கடங்களை அறிந்து பொதுமக்களின் கருத்தையறிந்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுகின்ற வாய்ப்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கும். ஆகவே ஆலோசனைக் குழு அதைப் பற்றிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு நல்லசிவம் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஏராளமான சொத்துக்கள் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று. அவற்றையெல்லாம் நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கு வழிவகைகள் செய்யலாம். அன்புப் பணி, அறப் பணி, அறிவுப் பணி, அருட்பணி ஆகிய எல்லாப் பணிகளுமே ஆண்டவனுக்கே செய்கின்ற பணிகள்தான் என்றும், அன்பும், சிவமும் இரண்டும் என்பார் அறியாதார், அன்பும், சிவமும் ஒன்று என்பதை யாரும் அறிகிலார் என்று சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள்.

'அன்பே சிவம்', 'அறிவே தெய்வம்' என்றெல்லாம் சொல்லி வைத்திருக்கிறார்கள். அன்புப் பணி, அறப் பணி நடைபெறுவதெல்லாம் ஆண்டவனுக்குச் செய்கிற பணியாக—நாமல்ல, பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணிக்காகத்தான் ஏராளமான நஞ்சை நிலங்கள், புஞ்சை நிலங்கள், சத்திரங்கள், சாவடிகள், மண்டபங்கள், பலவற்றைக் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பொருள்களையும், மற்றவற்றையும் கொண்டு திக்கற்றவர்கள், கண்ணற்றவர்கள், கை காலற்றவர்கள், வயிறு மட்டுமே கொண்டு மற்றப்படி கை, கால்கள் இல்லாமலோ, கண் இல்லாமலோ, காது இல்லாமலோ இருக்கின்றவர்களுக்கு மூன்று வேளை சோறு தேவை என்ற நிலையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்த அறப் பணிகளை எல்லாம் செய்து வைத்திருக்கிறார்

கள். இவை எல்லாம் தடியர்கள் சாப்பிடுவதற்காக ஏற்பட்டவை அல்ல. நோக்கம் நிறைவேற முடியாத வகையில் காரியங்கள் நடப்பதையும் பார்த்திருக்கிறேன். இருக்கிற பெரிய வடையை 32 பேர் இருந்தால் அத்தனை பங்காக ஆக்கிக் கொடுப்பது, நான்கு பேர் இருந்தால் நான்கு பேர் பிட்டு எடுத்துக்கொள்வது, 6 பேர் இருந்தால் அந்த ஆறு பேர் எடுத்துக் கொள்வது என்ற நிலையில் நோக்கங்கள் இருந்தன. இப்படிப் பிடுகிறார்களே என்று கூறக்கூடிய அளவு குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கூட, நல்ல நோக்கங்களும் இருக்கின்றன. பல கோயில்களிலே பெரும்பாலான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சொத்துக்கள்கூட ஒரு சிலரால் கையகப்படுத்தப்பட்டு அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்ற நிலை இருக்கிறது. திரு நல்லசிவம் அவர்கள் கூட அந்த அடிப்படையிலே திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அந்தந்த கோயிலிலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தை அந்தந்தக் கோயில்களுக்கு நியாயப்படி, சாஸ்திரப்படி, சம்பிரதாயப்படி, அறக் கட்டளைகளின்படி செலவழிக்க வேண்டியவற்றை எல்லாம் செலவழித்தது போக, கோயிலைச் செப்பனிடுவதற்காகவும் மற்றவற்றுக்கும் செலவழித்தது போக மிச்சப்படுகிற தொகையை பொது நிதிக்குக் கொண்டுவந்து கொண்டுவந்த பணத்தைக் குறிப்பிட்ட சில வகைகளுக்குச் செலவு செய்வதற்குத் துணை ஆணையருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் திருத்தச் சட்டத்தை முன்பு கொண்டுவந்தேன். அதை இந்த மன்றம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் அறநிலையப் பணிகள், மருத்துவப் பணிகள், கல்விப் பணிகள் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. தற்போது கோயில்களுடைய சொத்துக்களை பல தனிப்பட்டவர்கள் கையகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகளும் நாட்டில் இருக்கின்றன. இராமலிங்க அடிகள் தேடி வைத்த சொத்தையே சில பேர் தனியாகப் பிடுங்கி வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு உரிமையானதாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதை நான் வடலூர் சென்றிருந்தபோது பார்த்தேன். கிட்டத்தட்ட 48 ஏக்கர் நிலத்தைத் திருடி தங்களுக்குச் சொந்தம் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இராமலிங்க அடிகள் சொத்தையே இப்படித் திருடி வைத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் முறைப்படி பொது நன்மைக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். கோயில்களில் ஆண்டவன் பெயரால் பணிகள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்ற முறையில் இயக்குநருக்கு தக்க அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் ஆங்காங்கு இருக்கிற சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு தஞ்சை மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம், என்று அந்தந்த மாவட்டங்களின் நிலைமைகளுக்கேற்ப நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆகவே, அந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒருவர் ஐந்தாண்டுவரை இருக்கலாம் என்பதை மூன்றாண்டு என்று மாற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் நல்லசிவன் அவர்கள் கூறினார்கள். தகராறு பிடித்தவர்கள், முறைகேடாக நடப்பவர்கள், இருப்பார்களேயானால், அவர்களை நியமிக்காமல் நிறுத்திவிட வழி வகை இருக்கிறது. சில ஊர்களில் நல்லவர்கள், நல்ல முறையில் பணி செய்யக் கூடியவர்கள் தொடர்ந்து பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகள் கூடத் தொடர்ந்து நல்ல முறையிலே பணி செய்யக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். நாம் மூன்றாண்டு என்று செய்தால் அப்படிப்பட்ட நல்லவர்கள் இருக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடலாம். இருக்கின்றவர்களால் ஏதேனும் நெருக்கடி ஏற்பட்டால், அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு வழிவகைகள் இருக்கின்றன.

நண்பர் ஞானசம்பந்தம் அவர்கள் மேலும் சில தகவின்மைகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் கீழே வராது. திருத்தச் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பாகத் திருத்தம் தரலாமே தவிர, பொதுவான விஷயங்களைப் பற்றி இதிலே திருத்தம் தர முடியாது. அடிப்படைச் சட்டத்திற்கு இப்போது திருத்தங்களைக் கொண்டுவர முடியாது. அவர் சொன்ன கருத்துக்களை வைத்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அவை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இந்த வகையில் பல கருத்துக்களைச்

சொல்லி ஆதரவு தந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்து இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள கேள்வி :

"தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 20/1968) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்ற பட்டன.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி ஏற்படுத்த வாக்குறுதி அளித்திருக்கின்ற காரணத்தால் நான் என்னுடைய திருத்தங்களை முன்மொழியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்படும்.

22-வது பிரிவுக்குத் திருத்தம் கொடுத்த உறுப்பினர் அவையில் இல்லாததால் அது அவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பட்டதாகக் கருதப்படும்.

பிரிவுகள் 5 முதல் 36 வரை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை, முதல் பிரிவு ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 20/1968) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

3. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(iii) மின்சார வாரியம் வாங்கக்கூடிய அதிக அளவு கடன் நிச்சயப்படுத்தப்படுதல்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1948-ம் ஆண்டு மின்சக்தி (வழங்கல்) சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 54/1948) 65-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (3) உட்பிரிவின் கீழ் அரசினர் மேற்படி பிரிவின் (1) உட்பிரிவின் கீழ் தமிழக மின்சார வாரியம் யாதொரு சமயத்தில் வாங்கக்கூடிய அதிக அளவுக் கடன் ரூபாய் ஐம்பத்தைந்து கோடியாகும் என்று தமிழ்நாடு அரசு நிச்சயிக்க உத்தேசித்திருப்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இப்போது உச்ச அளவு 40 கோடி என்று இருக்கிறது. அடுத்து வரக்கூடிய ஆண்டுகளில் மின்சார வாரியத்திற்காகப் பல்வேறு கடன்களை எழுப்ப வேண்டியிருப்பதால் 55 கோடி அளவுக்கு உச்ச அளவை உயர்த்தி வாங்க வேண்டிய கடனை வாங்கி மின்சாரப் பணிகளை ஆற்றப் பயன்படும் என்ற காரணத்தால் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.